

ਸਮਾਂਤਰ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ - ਨੰਬਰ ੯

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼: ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14 ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਭੇਦ ਖੋਲ੍ਹਣਾ

Jeff Pippenger

2023-08-08

ਜਦੋਂ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰੀ। ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੋ ਵਿਲੱਖਣ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਦੋਵੇਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਵੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਵਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਵੀ। ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣੇ ਹੀ ਰੋਮ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਣ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਵੱਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਅੰਦਰ ਵੱਲ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਖਰਸ਼ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਾਡੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੀ ਇਸ ਦੁਹਰਾਈ ਵਿੱਚ ਜੇ ਫ਼ਰਕ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਜੋਗ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਠੀਭਰ ਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਦੋਹਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਲਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ। ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਹੈ।

“ਨਬੀ ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਰਦਾ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਗਈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਲਵਾਨ ਸੁਰ ਨਾਲ ਜੇਰ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਆਖਿਆ, ਮਹਾਨ ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਭੂਤਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ ਬਣ ਗਈ ਹੈ’ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 18:1, 2)। ਇਹ ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਿਆਚਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮਦਦ ਪਿਲਾਈ’ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 14:8)। ਉਹ ਮਦਦ ਕੀ ਹੈ?—ਉਸ ਦੇ ਝੂਠੇ ਸਿਧਾਂਤ। ਉਸ ਨੇ ਚੌਥੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸੱਬਤ ਦੀ ਥਾਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਸੱਬਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਝੂਠ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਨ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ—ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਵਭਾਵਿਕ ਅਮਰਤਾ। ਇਸੇ ਪੁਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਬਹੁਤੀਆਂ ਭ੍ਰਾਂਤੀਆਂ ਉਸ ਨੇ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤਕ ਫੈਲਾਈਆਂ ਹਨ, ‘ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਣਾ ਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ’ (ਮੱਤੀ 15:9)।”

“ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰਵਜਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰ ਅਤੇ ਧਰਮ-ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਬੇਅਦਬੀ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਕਰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸੁੱਧੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਲਈ ਆਖਰੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੁਲਾਰਟਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ, ‘ਬਾਬਲ ਨੂੰ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਉਹ ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਭਿਚਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮਦਦ ਸਾਰੀਆਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਲਾਈ ਹੈ’ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:8)। ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ‘ਮੇਰੇ ਲੋਕੇ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਨਾ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨਾ ਪਾਓ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਅਕਾਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ’ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 18:4, 5)।” Selected Messages, book 2, 118.

ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸੁਰ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲਾ ਸੁਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੁਰ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਸੁਣਿਆ, "ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਓ।"

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ ਤੇ ਆਇਆ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼, ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ "ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੁਕਾਰਾਂ ਹਨ," ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਦੇ ਵਾਰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ (ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ), ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਮਕ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਹੈ।

ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੇ ਕਰਮੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੀਂਹ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਉਹ ਨੀਂਹ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ, ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਨੀਂਹ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਮਝਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਸੁਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ।

ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੰਮ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਚਰਮ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ "ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੱਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।" ਪਹਿਲਾ ਸੱਦ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਲਈ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਉਹ ਸੇਵਕਾਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ। ਮੰਦਰ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਚਿੱਤਰਣ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਸੁੱਧੀਆਂ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਉਸ ਦੀ ਵਾਚਾਬੱਧ ਪ੍ਰਜਾ ਲਈ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਤਲਾਕ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦਾ ਅੰਤ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਠੋਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਡਾਕੂਆਂ ਦੀ ਖੋਹ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੰਦਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸੁੱਧੀ "ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਆਖਰੀ ਕਰਤੱਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ।" ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਹੁਣ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਡਾਕੂਆਂ ਦੀ ਖੋਹ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘਰ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਜਾੜ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਹਰ ਕੌਮ ਵਿੱਚੋਂ ਉਪਾਸਕ ਉਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਸਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਸੀ। ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਹੁਣ ਉਸ ਸੋਹਣੇ ਮਹਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ, ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਨੇੜੇ, ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਮੰਦਰ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਭਾਗ ਵੱਲ ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਵੇਖੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਜਾੜ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।' Matthew 23:38. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਘਰ ਕਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਉਹਨਾਂ ਕੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਸ ਮੰਦਰ ਤੋਂ ਸਦਾ ਲਈ ਹਟਾ ਲਈ ਗਈ।" Acts of the Apostles, 145.

ਉਹ ਮੰਦਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਮੰਦਰ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲਾ ਮੰਦਰ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਘਰ ਸੀ, ਪਰ ਦੂਜਾ ਮੰਦਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਘਰ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਬੰਨ੍ਹੀ, ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦੀ ਉਸ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਯਾਜਕ ਬਣ ਗਏ। ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਹੁਣ ਹੋਰ ਯਾਜਕ ਨਾ ਰਹਿਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਘਰ ਉਜਾੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਦੂਤ ਦੂਜਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਦੇ ਦੋ ਵਾਰ ਡਿੱਗਣ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਦੇਹਰੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਇਹ ਮੁੱਖ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਰਣ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹਨ?

ਦੂਤ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਉੱਤਰ ਵਜੋਂ ਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਅਸਫਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਜਿਸ ਨੇ 1843 ਨੂੰ 2300-ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਗਲਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਿਲਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ, ਜੋ 1260 ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੀ ਇੱਕ ਧੀ ਬਣ ਗਈਆਂ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੂਜਾ ਦੂਤ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਆਇਆ।

ਜਿਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਿੰਦੂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧੀਰੇ-ਧੀਰੇ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਉਸ ਸੁਨੇਹੇ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੋ ਅਧਿਆਇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਮੈਂ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਆਇ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਹੇ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਖੋਜੋ; ਪਹਿਲੇ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰੋ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਅਠਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਤ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੱਛਣਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀਆਂ ਵੀ ਲੱਛਣਾਂ ਹਨ। ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੇਣਾ, ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੇਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਕਿ ਤਿੰਨੇ ਦੂਤ ਇਕੱਲੇ ਦੂਤਾਂ ਵਜੋਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਮੱਧਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭੀੜ ਹੈ।

“ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸਵਰਗ ਨੇ ਉਸ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਲਈ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇੱਕ ਬਲਵਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਕੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਵੇ। ਮੈਂ ਉਸ ਮਹਾਬਲਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਤਿਅੰਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਜੇਤ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਅਨੇਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਜੇਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਦਿਸਦੇ ਸਨ, ਜਦਕਿ ਹੋਰ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਮੰਗ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸਨ। ਉਹ ਜੇਤ ਸਭ ਉੱਤੇ ਡਾਲੀ ਗਈ, ਪਰ ਕੁਝ ਕੇਵਲ ਉਸ ਜੇਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਖ ਉੱਪਰ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਉਠਾਏ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ। ਬਹੁਤੇ ਭਿਆਨਕ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ। ਸੇਵਕਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਨੀਚ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਉਸ ਜੇਤ ਦਾ, ਜੋ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਵੱਲੋਂ ਡਾਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਡਟ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਘਣਿਸ਼ਠ ਤੌਰ ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਜੁੜ ਗਏ।

“ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੂਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਇਸ ਯਤਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਸਨ ਕਿ ਜਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਸਭ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜੇਤ ਤੋਂ ਖਿੱਚ ਲੈਣ। ਉਹ ਟੋਲੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦੂਤ ਸਭ ਤੋਂ ਗਹਿਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਸਵਰਗੀ ਮੂਲ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਸਵਰਗੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਤਿਰਸਕਾਰ, ਉਪਹਾਸ ਅਤੇ ਘਿੂਣਾ ਨਾਲ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪਰਚਮੈਂਟ ਲੈ ਕੇ ਉਹ ਲੱਜਾਜਨਕ ਅਭਿਲੇਖ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਸਾਰਾ ਸਵਰਗ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਅਨੁਯਾਇਆਂ ਵੱਲੋਂ ਤੱਛ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ”

“ਮੈਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੇਖੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ। ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਉਹਲੇ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਇਕ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਲਿਆਉਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਹ ਕੰਮ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਲਈ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸਮੇਂ-ਅਵਧੀ ਮਨ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਗੰਭੀਰਤਾਪੂਰਵਕ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲਿਆਉਣੀ ਹੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸਮਾਂ ਲੰਘ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਤ ਦੇ ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵਰਗੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਤਿਰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਹਾਸੇ-ਠੱਠੇ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਪਏ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਦੂਤ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲੰਘ ਜਾਣ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਰਾਜ਼ੂ ਵਿੱਚ ਤੋਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਪਾਏ ਗਏ। ਉਹ ਸਭ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਤਦਾਪਿ ਲਗਭਗ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਦੀ ਇਸ ਦਸ਼ਾ ਉੱਤੇ ਫੂਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸਮਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੰਦੇ ਵਿੱਚ ਫਸਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਸੰਖਿਆਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹੀ ਰਾਹ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ, ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਲੋਕ ਸਿਓਨ ਵਿੱਚ ਪਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਕਪਟੀਆਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਲੇ-ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਆਏ ਸਨ; ਪਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਲੋਕ ਪਵਿੱਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ।”

“ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਲਾਲਸਾ, ਉਸ ਦੀ ਤੀਵ੍ਰ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਦਹਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰਾ ਕਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਬਚੇ ਹੋਏ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਤਰਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਿਖਤ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ, ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ! ਡਿੱਗ ਪਿਆ! ਤਦ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਹੋਏ ਲੋਕ ਫਿਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵੱਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਸ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਉਠਾਈਆਂ। ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਐਸੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਣ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਮਾਨੋ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹੋਣ; ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਡੂੰਘੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਹੋਏਆਂ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਹੀ ਪ੍ਰਮਾਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 1843 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 1844 ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਗਏ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਬਹੁਸੰਖਿਆ ਕੋਲ ਉਹ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 1843 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਹੋਏ ਲੋਕ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਸਵਰਗੀ ਸੈਨਾ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਠੱਠਾ ਅਤੇ ਤਿਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਮੁੜ ਪਏ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੋਠਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਡਿਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਗਏ! ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖ ਲਿਆ। ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ।”

“ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਮੁੜ ਏਲੀਆਹ ਦੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਚੋਗਾ ਏਲੀਸ਼ਾ ਉੱਤੇ ਆ ਡਿੱਗਿਆ, ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਬੱਚੇ (ਜਾਂ ਨੌਜਵਾਨ) ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਲਏ, ਠਿੱਠੇ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੁਕਾਰਦੇ ਸਨ, ਚੜ੍ਹ ਜਾ, ਹੇ ਗੰਜੇ ਸਿਰ ਵਾਲੇ! ਚੜ੍ਹ ਜਾ, ਹੇ ਗੰਜੇ ਸਿਰ ਵਾਲੇ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਇਆ ਅਤੇ ਓਥੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਉੱਤੇ ਠੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਖੌਲ ਉਡਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਬਲਾਵਾਂ ਨਾਲ ਆ ਘੇਰੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਝ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨੀ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

“ਯਿਸੂ ਨੇ ਹੋਰ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਡ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਢਿਲ੍ਹੇ ਪਏ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਜੀਵੰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚਾਲ ਨੂੰ ਜੋ

ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਸਮਝਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦੂਤ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਜੋਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉੱਡੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਇਸ ਨਿਯੋਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ। ਜਦੋਂ ਦੂਤ ਪੁਕਾਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਇਕ ਮਹਾਨ ਜੋਤ ਚਮਕੀ। ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਹੋਏ ਲੋਕ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲੱਗੇ, ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ। ਦੂਤਾਂ ਵਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜੋਤ ਹਰ ਥਾਂ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਚੀਰਦੀ ਹੋਈ ਪਹੁੰਚੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਜੋਤ ਨੂੰ ਫੈਲਣ ਤੋਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜੋਤ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ, ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜੋਤ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਉਹ ਬਹੁਤ ਆਨੰਦਿਤ ਦਿਸਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਟਿਕਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਪੀੜਾ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮਾਨੋ ਆਪਣੇ ਹੀ ਉੱਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਪਰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਸਾਹਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ।”

“ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਆਈ ਇੱਕ ਅਨਮੋਲ ਜੋਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਜੋ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੀ ਉੱਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਮੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜਦਕਿ ਕ੍ਰਿਤਜਤਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਨੰਦ ਹਰ ਇਕ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੂਤ-ਸੈਨਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ, ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾਲ ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ।”

“ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਜੋਤ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਦੀ ਜੋਤ ਤੋਂ ਵੀ ਵਾਂਝੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਤੋਂ ਲਾਭਾਨਵਿਤ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਜੋ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਵੇਖੋ, ਦੁਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਭੂਕਟੀ ਪਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤੇਹੀਨ ਨਾਲ ਟਾਲਿਆ ਅਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਬੰਦਲ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਸਨ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੂਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦਿਵਿਆ ਜੋਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ; ਪਰ ਜਦ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਸ ਜੋਤ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਯਿਸੂ ਵੱਲ ਉਠਾਈਆਂ ਰੱਖਦੇ ਰਹੇ, ਤਦ ਤੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੀਮਤੀ ਜੋਤ ਤੋਂ ਵੀਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾ ਸੀ। ਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਉਪਹਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਸੀ ਉਡਾਈ। ਪਰ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੇ ਹਰ ਇਕ ਅਪਮਾਨ, ਹਰ ਇਕ ਤੇਹੀਨ, ਹਰ ਇਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਲੇਖਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਭਰਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਮਿਲਿਆ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਿਆ, ਵੇਖੋ, ਦੁਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉਹ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਗਾ ਕੇ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਫੇਰ ਲਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ੁੱਧ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਣ, ਕਿਤੇ ਉਹ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ। ਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਨ, ਉਹ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਅਲੱਗ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਉੱਤਮ ਜੋਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਚਮਕਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਮਮਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਤੋੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਬਲੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਧਰਤੀ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਿਤ ਨਿਗਾਹ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਲੱਗੀ ਰਹੀ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਿਯ ਛੁਡਾਉਣਹਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਆਸ ਕਰਦੀ ਹੋਈ। ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ, ਧਾਰਮਿਕ ਆਨੰਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਖਿੜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਰਾਜ ਕਰ ਰਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਲਵੰਤ ਕਰਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਘੜੀ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਜੇ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਖੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ

ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਉਹ ਅਜੇ ਭੁੱਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਲੈ ਆਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵੱਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਣ ਜੋ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਪੀਆਂ ਵਲੋਂ ਪਰੰਪਰਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਆਈਆਂ ਸਨ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਇਆ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਭ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ....”

“ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਤਿਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸਮੇਟਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਤਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਤੀਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਭੇਜਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਚਮੈਂਟ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਤਰਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਡਰਾਉਣੀ ਧਮਕੀ ਜੋ ਕਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪਰਖ ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿਖਾਵੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਨਾਲ ਨੇੜਲੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਆਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਡੋਲ ਰਹਿਣ। ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਹੀ ਦਾਅ ਉੱਤੇ ਲੱਗੇ ਹੋਣ, ਤਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਫੜੇ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਅੰਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਧੀਰਜ ਹੈ; ਇੱਥੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਦੁਹਰਾਏ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਜਿਹੜੇ ਸਭ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਅਤਿਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅੰਤਿਮ ਬਿਨੈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦਇਆ ਅਜੇ ਵੀ ਠਹਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਧਰਮੀ ਮਰੇ ਹੋਇਆਂ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਲਈ ਵੀ। ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾ ਮਰ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਕੀਤਾ।”

“ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੱਬਤ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਅਤੇ ਸਾਬਤੀ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਰੱਖਣਗੇ। ਮੈਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਦਾ ਰਾਹ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਉੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲੱਭ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਆਸ ਫਿਰ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਉੱਭਰ ਪਏ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪੁਨਰਾਵਲੋਕਨ ਕਰਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ—ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, 1844 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਸਫ਼ਰਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੋਠਾਂ ਆਉਂਦਿਆਂ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਭੇਦ ਖੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵੰਤ ਹੋ ਉੱਠਦੀ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਨੇ ਭੂਤ, ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਆਪਣੀ ਗੂੜ੍ਹੀ ਦੈਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ।”

“ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਏ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਦੂਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ-ਆਸਨ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਏ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੰਦੂਕ ਦਾ ਢੱਕਣ ਉਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ! ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਤਖਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦਸ ਹੁਕਮ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਜੀਵੰਤ ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚੌਥਾ ਹੁਕਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸ ਪਵਿੱਤਰ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵੰਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਨੌਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਜੋਤਿ ਚਮਕ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਇਕ ਮੰਡਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਐਸਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੇ ਕਿ ਸੱਬਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲੋਂ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਭੈਂਕਰ

ਮਹਾਨਤਾ ਨਾਲ ਉਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਬਿਜਲੀਆਂ ਚਮਕਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਗੱਜਣਾਂ ਗੂੰਜਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰ ਉਗਲ ਨਾਲ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਤਖਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਛੇ ਦਿਨ ਤੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕਰੇਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰੇਂਗਾ; ਪਰ ਸੱਤਵਾਂ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾਹ ਤੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੱਬਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੌਕਸੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਚੰਭਿਤ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨੇੜੇ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਚੌਥੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਿਨ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਦਿਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਅਜਾਣੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਪਾਪਿਸਟਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ।

“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਯੂਪਦਾਨ ਵਿੱਚ ਯੂਪ ਯੂਆ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ-ਸਵੀਕਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅੱਗੇ ਭੇਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹੀ, ਇੱਕ ਤੇਜਸਵੀ ਜੋਤ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਦਇਆ-ਆਸਨ ਉੱਤੇ ਟਿਕ ਗਈ; ਅਤੇ ਉਹ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ, ਜੋ ਇਸ ਕਾਰਣ ਦੁਖੀ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਿਤ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਆਸ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋ ਗਏ। ਉਹ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕਰਕੇ ਗੰਭੀਰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਨੇ ਹੀ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਤਥਾਪਿ ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਮਿਲਾਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਦਿਹਾੜੀ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਧਾਉਂਦੇ ਸਨ।”

“ਬਹੁਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੀਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਨੁਭਵ ਨਾ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਿਗਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਬੁਰੀ ਨਿਗਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੀ; ਪਰ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਸੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਰਾਹ ਦਿਖਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਕੜੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਲੰਗਰ ਵਾਂਗ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਭਰਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।”

“1844 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੂਤ ਸਰੀਰ ਦੀ ਆਸਥਾ ਨੂੰ ਡੋਲ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਫੰਦੇ ਵਿਛਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਅਨੁਭਵ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੀਨਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਦਿਸਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜਦਕਿ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਪਿੱਛੇ ਭੂਤਕਾਲ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਪੂਰੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਅਣਅਨੁਭਵੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਭਟਕਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਸਥਾ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇਸ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਆਪਣੀ ਹੀ ਇੱਕ ਆਸਥਾ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰ ਸਕਣ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਲੰਗਰ ਤੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਝੋਕਿਆਂ ਨਾਲ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਪੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਫੂਟ ਅਤੇ ਵਿਖਰਾਅ ਫੈਲ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ Wm. Miller ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਦਿਸਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸ਼ੋਕ ਅਤੇ ਕਲੋਸ਼ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਟੋਲੀ ਨੂੰ, ਜੋ 1844 ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮਪੂਰਣ ਸੀ, ਇਕ-ਦੂਜੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੇਮ ਖੋਹਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਠੰਢੀ, ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਚੁੱਕੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਡਿੱਗਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ। ਸ਼ੋਕ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਤਾਕਤ ਘੋਲ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਅਗੂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ Wm. Miller ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ

ਕਿਤੇ ਉਹ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰ ਲਏ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਝੁਕਦਾ, ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਉੱਥੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ। ਮੈਂ ਦੱਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ Wm. Miller ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਈ। ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਸੁਨੇਹਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਕੇ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਭੂਤਕਾਲ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਪਾਂਦਾ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਥੱਕ ਚੁੱਕੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਜੀਵਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਉਸ ਦੀ ਆਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਦਿਵਿਆ ਗਿਆਨ ਦੀ ਥਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਉੱਤੇ ਆਸਰਾ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਕਠਿਨ ਪਰਿਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕਰਕੇ ਟੁੱਟ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਉਤਨਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨੇ ਉਹ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ। ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਟਿਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ Wm. Miller ਤੀਜੇ ਸੁਨੇਹੇ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇਖ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅਤੇ ਰਹੱਸਮਈ ਦਿਸਦੀਆਂ ਸਨ, ਸਮਝਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਗਹਿਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਰੁਚੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਸੱਚਾਈ ਵੱਲ ਝੁਕਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਕੀ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਧੇ ਨਾਲ ਕੰਧਾ ਮਿਲਾ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ ਸਨ? ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਭਟਕਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ।”

“ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੇਠ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਕਰਨ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੁਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਖਿੱਚ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੁਸਾ ਨੇ ਠੀਕ ਉਸ ਵੇਲੇ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ Wm. Miller ਨੇ ਵੀ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਵਰਗੀ ਕਨਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਇਸ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਪਰ ਦੂਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਇਸ ਸੇਵਕ ਦੀ ਕੀਮਤੀ ਯੂੜ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਖ਼ਰੀ ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਧੁਨੀ ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਵੇਗਾ।”

“ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਮੰਡਲੀ ਵੇਖੀ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਅਡੋਲ ਖੜੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਨਾ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਜਿਹੜੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਥਾਪਿਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਡੋਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਪੈੜਾਂ ਵਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ—ਪਹਿਲੀ, ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਦੂਤ ਦੀਆਂ ਸੁਨੇਹੀਆਂ। ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹਾਏ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇਕ ਗੱਟਾ ਹਿਲਾਏ ਜਾਂ ਕੋਈ ਇਕ ਪਿੰਨ ਵੀ ਚਲਾਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸਮਝ ਅਤਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਟਿਕੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੁੜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਕਿੰਨੇ ਮੁੱਲ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ-ਕਲੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਹਾਸਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਦਮ ਦਰ ਕਦਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਅਡੋਲ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਮੰਚ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਏ, ਤਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਨੀਹ ਨੂੰ ਪਰਖਦੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ। ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਮੰਚ ਦੀ ਨੀਹ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਖ਼ਾਮੀਆਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਮੰਚ ਹੋਰ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਲੋਕ ਹੋਰ ਵੀ ਅਧਿਕ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ। ਕੁਝ ਮੰਚ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਫਿਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਖ਼ਾਮੀਆਂ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਲਗਭਗ ਸਭ ਉਸ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਅਡੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਆਖ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੀ ਮੁੱਖ ਨਿਰਮਾਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਉਸ ਅਦਭੁੱਤ ਕੰਮ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮੰਚ ਤੱਕ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਸਭ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉਠਾਈਆਂ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਉੱਤੇ ਪਿਆ ਜਿਹੜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ

ਮੰਚ ਛੱਡ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੜ ਨਿਮਰ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਉਸ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ।”

“ਮੈਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੱਲ ਮੁੜ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਏਲੀਆਹ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਉਣ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭਾਨਵਿਤ ਨਾ ਹੋਏ। ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਮਸੀਹ ਹੋਣ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨੂੰ ਵੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਕੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੇਣ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਉਸ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਰਾਹ ਸਿਖਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੰਦਰ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦਾ ਫੱਟ ਜਾਣਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਬਲਿਦਾਨ ਅਤੇ ਵਿਧੀਆਂ ਹੁਣ ਹੋਰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮਹਾਨ ਬਲਿਦਾਨ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਤਰਿਆ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਚੋਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸੁਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਹੂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚੋਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਇਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਲਾਭ ਉਡੇਲ ਦਿੱਤੇ। ਯਹੂਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰਮ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਸਾਰੀ ਜੇਤ ਗਵਾ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਾਰੇ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਿਰਰਥਕ ਬਲਿਦਾਨਾਂ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਾਵਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੱਧਸਥਤਾ ਤੋਂ ਲਾਭਾਨਵਿਤ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਸੁਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ ਸੀ, ਤਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਗ ਵੱਲ ਦੇ ਰਾਹ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾ ਸੀ।”

“ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਰੀਤ ਨੂੰ ਭੈ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਲੱਜਮਪਦ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪਤਰਸ ਵਾਂਗ ਉਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਾਂਗ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ। ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹਮਦਰਦੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਕਸੌਟੀ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।”

“ਸਾਰੇ ਸਵਰਗ ਨੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਗਹਿਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਹ ਲੋਕ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਲੀਬ ਦੀ ਕਥਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਅੰਸੂ ਵੀ ਵਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭੜਕ ਉੱਠੇ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਇਸ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਉਪਹਾਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਭਰਮ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਲਾਭਾਨਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਤੋਂ ਲਾਭਾਨਵਿਤ ਹੋਏ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਅੰਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸੀ। ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੇਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ, ਜੋ ਅੰਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਦਾ ਰਾਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਨਾਮ-ਮਾਤਰ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਾਲ ਦਾ, ਜਾਂ ਅੰਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਦੇ ਰਾਹ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਬਿੰਤੀ ਤੋਂ ਉਹ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਅਰਥ ਬਲਿਦਾਨ ਚੜ੍ਹਾਏ, ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਭਾਗ ਵੱਲ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਅਰਥ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਛੱਡ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਅਨੁਯਾਇਆਂ ਦੇ ਇਸ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੰਧੇ ਵਿੱਚ ਕੱਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਮੋੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਆਪਣੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਅਚਰਜ-ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭ੍ਰਮ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰੱਖੇ

ਹਨ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਇੱਕ ਭ੍ਰਮ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣੀ ਚੀਜ਼ ਸਮਝ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘ੍ਰਿਣਾ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਭ੍ਰਮ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੁਝ ਨੂੰ ਆਤਮਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜੋਤ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਫੈਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਰ ਥਾਂ ਝੂਠੇ ਸੁਧਾਰ ਵੇਖੇ। ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਅਦਭੁਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਹੀ ਆਤਮਾ ਸੀ। ਇਹ ਮਿਟ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਬੁਰੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਜਾਵੇਗੀ।”

“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਚੇ-ਦਿਲ ਬੱਚੇ ਨਾਮ-ਮਾਤਰ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਤਿਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ; ਅਤੇ ਮਹਾਮਾਰੀਆਂ ਡੋਲ੍ਹੀਆਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੇਵਕ ਅਤੇ ਲੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਤੇਜਨਾ ਖੜੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸਮਝਣ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਚੇ-ਦਿਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਾਲੇ ਵੀ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਚਾਨਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੱਚੇ-ਦਿਲ ਲੋਕ ਪਤਿਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਲੈਣਗੇ।” *Spiritual Gifts, volume 1, 151–172.*

ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੱਚਾਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਕੇ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਦੂਤ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉਤਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ “ਪਰਚਮੈਂਟ” ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੂਤ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਮਦ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।